

Kommentarer til president Lyngstad og fylkestannlege Bruvik etter deres svar på

Bukker og havresekker

Først vil jeg komme med en faktaopplysning til Lyngstad. Jeg var ikke til stede på representantskapsmøtet 2009.

For øvrig ser jeg at Lyngstad og jeg er enige i at dagens ordninger ikke er tilfredsstillende verken for offentlig ansatte eller privatpraktiserende tannleger – eller for personer over 20 år med rett til offentlig finansiert tannbehandling. En landsdekkende ordning der pasienter ikke blir kasteballer mellom ulike forvaltningsorgan ser jeg frem til. Likeledes ser jeg frem til at tannleger i privat praksis derved unngår at pasienter møter frem i klinikken med ferdig utarbeidet behandlingsplan og kostnadsoverslag (fra DOT) i hånden uten at vi selv på noe tidspunkt har deltatt i prosessen frem mot det ferdige overslaget.

DOT-tannleger har uttrykt det samme ønsket om endring av prosedyrer slik de i dag praktiseres i Bergen.

Jeg var ikke klar over rundskrivet fra Skatteetaten: «Uttalelse Fra Skattedirektoratet 1. april 2009 om merverdiavgiftskompensasjon for den offentlige tannhelsetjenesten mv. (kompensasjonsloven § 4 annet ledd nr 4)» Jeg kan ikke heller erindre at Tidende har gjort sine lesere oppmerksom på rundskrivet.

I og med endring i mva-kompensasjon for DOT opphører en mangeårig konkurransevidning til fordel for DOT

kontra privat sektor. Hvordan dette gjøres i praksis ved eksempelvis investeringer i en ny klinikk er uklart. Mulingens får DOT-klinikken mva-kompensasjon for den del av klinikken som gjelder «prioritert klientell», men ikke for en annen del – klinikkdelen for de «voksne betalende». For meg var rundskrivet som sagt ukjent. Det beklager jeg. Hvorledes den reelle og praktiske gjennomføringen av mva-kompensasjon over DOT blir effektivt er ukjent.

Bruviks innlegg stadfester det jeg i Tidende anførte som svært uheldig ved de prosedyrer som gjelder i Bergen; prosedyrer som er uønsket også blant flere av Bruviks ansatte tannleger. Men i siste avsnitt tar Bruvik opp igjen «LAR-saken» i Bergen. I Tidende nr. 10, 2009 ble det utførlig redegjort for privat sektors handlemåte i saken – som amanuensis Matre ved juridisk fakultet ved UiB skrev den gang: «..er det godt grunnlag for å hevde at foreningen (ikke undertegnede som privatperson, men som leder av BTF private sektor, min anm.) ikke har gjort noe galt – tvert i mot har den fylt sitt formål som interesseorganisasjon».

Fylkestannlege Bruvik skriver i sitt innlegg: «Tannlegen som behandler klienten er ikke bunden av behandlingsforslaget (fra DOT, min anm.), og kan fritt velje eit alternativt opplegg innafor same kostnadsramme». Når og hvor ble denne informasjonen gitt pri-

vatpraktiserende tannleger i Bergen? Og videre – er denne informasjonen kommunisert til sosialetaten i Bergen Kommune? Uttalelsen viser klart det verdiløse i den eksisterende ordningen i Bergen der DOT har monopol på å stille diagnoser, utarbeide behandlingsplan og kostnadsoverslag for sosialklienters tannbehandling.

Til slutt tillater jeg meg å sakse jeg litt fra en konklusjon i Tidsskrift for Den norske legeförening nr. 6, 2010: «Mange (av fylkestannlegene) synes å ha problemer med å ivareta det lovpålagte tilbudet til det prioriterte klientellet.»

DOT har et ufravikelig ansvar overfor et prioritert klientell. Kanskje kan DOT-ansatte tannleger i Bergen – slik mange også ønsker, slippe å måtte bruke sin tid på ikke-lovpålagt virksomhet som eksempelvis utarbeidelse av behandlingsplaner og kostnadsoverslag for sosialklienters tannbehandling i Bergen.

Mitt enkle budskap er: Utførende tannlege er alltid faglig ansvarlig og må derfor selvsagt selv stille diagnoser, utarbeide behandlingsplan og kostnadsoverslag enten vedkommende tannlege er offentlig ansatt eller i privat tannlegepraksis.

Øyvind Simonsen

E-post: oyvind@5-3.no